

stadkyndige Mænd ind i Taksationskommissionen — saa mange jeg kan faa — Byen vælger jo selv de to — og saa er det min Formening, at saadanne i det enkelte Forhold kyndige Folk ville komme til et Resultat, hvorved man ikke kan sige, at der begaaes en Uretfærdighed, men hvorved jeg ganske vist føler mig overbevist om, at der vil blive klaget over, at der er begaaet en Uretfærdighed; det er jo nemlig to forskellige Ting. I Øjeblikket kunne de Mennesker ikke reddes, Loven er der jo og kan ikke forandres, og Synet skal jo ske en af de første Dage. Den ene af de paagældende er en personlig Ven af mig, saa der er ikke nogen Uvillie til Stede over for Sagen hos mig, men jeg ser ikke, at det er muligt paa nogen Maade at komme dem til Hjælp.

Det tredie Forhold, som den højtærede Ordfører omtalte med Hensyn til disse Taksationskommissioner, er Forholdet paa Bornholm. Der er jo allerede holdt Regnskabsmøde; $\frac{3}{4}$ af Summen er udbetalt; der staar nu kun det egentlig afsluttende Regnskabsmøde tilbage, og der er ikke en eneste, der, idet han har modtaget sine Penge, har klaget eller sagt, at han var forurettet i mindste Maade. Sagen er ordnet ganske. Der er derimod nu kommen en Klage fra Folk over, at der er bleven kasseret 2 Taksationsmedlemmer. Derom har jeg forlangt en Erklæring oppe fra Kontoret, og deri staar der: „Da de to af Amsraadet først udnævnte Medlemmer af Taksationskommissionen som Ejere af Ejendomme, der berørtes af Baneanlægget, vare inhabile, blev der af Amtmanden paa Amsraadets Vegne udnævnt to ny Taksatorer. Amtmandens Beføjelse til paa Amsraadets Vegne at foretage saadant Valg findes i det under 18de Marts 1887 stadfæstede Tillæg til Vedtægten for Bornholms Amsraadskreds, hvori det hedder: „De imellem Møderne indkommende Sager, der ikke taale Opsættelse og ikke ere af den Betydning, at der bør indkaldest og overordentligt Møde, afgøres af Amtmanden paa Amsraadets Vegne.“ For saa vidt man vil hævde, at der ikke burde have været foretaget nyt Valg af Medlemmerne til Taksationskommissionen, idet Suppleanterne burde være indtraadte i de inhabile Medlemmers Sted, bemærkes, at der kun kan blive Tale om Suppleanters Indtræden, naar et Medlem i *et enkelt Tilfælde* er ude af Stand til at møde, ikke derimod, naar Medlemmet i det hele viser sig inhabil, thi i saa Fald maa nyt Valg foretages.“ Forholdet var nu det, at Kom-

missarius mødte derovre, alle vare tilsagte til, at Forretningen skulde foretages, og ingen havde meddelt nogen af de mødte, at der kunde komme Vanskeligheder. Saa foretog Amtmanden det Skridt, at han valgte 2 andre Mænd, 2 velbkendte og meget agtede Mænd fra Bornholm, og de foretog Forretningen, der førte til, at ingen har nedlagt Indsigelse, idet han modtog sine $\frac{3}{4}$ af Beløbet. Jeg tror derfor ikke, at der i Virkeligheden her er sket noget enten ulovligt eller uheldigt. Men i hvert Tilfælde forekommer det mig ikke, at det er mig, der skal undersøge dette Forhold; det maatte da være min Kollega Indenrigsministeren, der i saa Henseende maatte tale et Ord med Amtmanden. Ville De nu imidlertid henvise Sagen til mig, maa jeg jo foranledige denne Samtale med min Kollega og derefter se, om man kan komme yderligere. Selv kan jeg jo ikke komme yderligere, det er umuligt. Kommissarius havde kun modtaget Meddelelse fra Formanden derovre — det var vist tilfældigvis Amtmanden — om, at de og de Medlemmer vare valgte til at forhandle med ham, og han forhandlede med dem og anede intet om alt dette.

Der er vist ikke mere fra Flertallet. Saa er der fra Mindretallets Side Tale om Vridsløselille Holdeplads. Der paakaldte det ærede Medlem sig mine landøkonomiske Indsigter og min Viden om, hvorledes det hænger sammen paa Landet i det hele taget. Ja, dertil vil jeg sige, at man jo dog ikke driver et Agerbrug uden Heste, endnu er man ikke kommen saa vidt, at man driver det med Maskinkraft, og der er jo et større Agerbrug til Vridsløselille Straffeanstalt, saa de maa have et Par Heste. De have der faaet deres Kul et Sted, hvor de kunne læsse dem af; det er ikke nogen Holdeplads, men det er et Bræt, hvor en Vogn kan rulles ind, og der kunne de læsse deres Kul. Der kunne de jo ogsaa samtidig faa Vogne ind med en hel Masse af deres Stykgods, uden at der i og for sig derfor behøvede at være en Holdeplads, idet Vognene kunne sendes ud henholdsvis fra Glostrup eller Taastrup, fra hvilken Side de nu komme. Endelig skal jeg med Hensyn til en Holdeplads ved Vridsløselille bemærke, at der vilde være betydelige Vanskeligheder ved den. Paa det Terrain, hvor Anstalten nu ligger, og hvor den har denne Kulplads, kan den ikke komme til at ligge, thi der kunne Folk hverken faa Forbindelsesvej eller Adgang. Nu ved jeg meget godt, at det ærede Medlem er meget øm over Mileantal